

[Henning Hasle.]

tømmende Svar. Jeg maa derfor bede den højtærede Minister give os en nærmere Redegørelse for, hvorledes Situationen i Virkeligheden er. Jeg forstaaer jo, at den Valuta, Finansministeren har faaet gennem dette svenske Laan paa 30 Mill. svenske Kroner, har han afleveret i Nationalbanken og har her faaet de danske Kroner, han skulde bruge. Nu er der jo det mærkelige, at det ikke har været muligt paa Nationalbankens Balancer at finde dette Beløb opført som en Valutareserve eller et Valutatilgodehavende, eller hvad man nu vil. Det maa være opført paa en eller anden Konto, hvoraf det ikke klart fremgaar. Muligvis har Meningen hermed været, at man ikke vilde give det Udseende af, at man havde en Valutareserve, som man vilde benytte paa anden Maade — det skal jeg ikke gaa nærmere ind paa —, men jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvorledes en saadan Placering har fundet Sted, hvor Beløbet har været at finde paa Nationalbankens Balancer, og om det er helt rigtigt, at det ikke klart fremgaar af Balancerne, hvorledes Situationen i Virkeligheden er.

Dernæst maa man spørge: Hvad er denne fremmede Valuta anvendt til? Der har jo været forskellige Gisninger fremme i de forskellige Blade. Man har ment, at der er købt danske Obligationer i Amerika for Pengene. Jeg vil gerne sige til den højtærede Minister: Lad os nu faa Besked om, hvad disse Penge er blevet benyttet til, og lad os faa Besked om, hvornaar de er blevet benyttet. Man maa jo huske paa, at der har ikke alene foreligget den Situation at tage Hensyn til, at udenlandske Laan skulde betales, men der har ogsaa været det at tage Hensyn til, at vi maatte vente at komme i en Situation, som det jo ogsaa faktisk er sket, hvor det var nødvendigt at have saa store Valutareserver som muligt. Hele dette Forhold kan jeg med saa meget større Begrundelse spørge om, som den højtærede Finansminister i sin Tid, da dette Statslaan var til Behandling her i Folketinget, udtalte — det findes i Folketingstidenden for 1938—39 Sp. 930, med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere et Par Linier —:

„Man vil derved ikke blot opnaa et billigt Laan, men tillige kunne bidrage til at fæstne den nuværende lettere Situation paa det hjemlige Pengemarked og de deri liggende Muligheder for forøget Aktivitet i Erhvervslivet.“

Dette tyder jo paa, at den højtærede Finansministers og altsaa ogsaa Folketingets

Forudsætning har været den, at dette Laan skulde lette vor Valutasituation, det skulde komme Erhvervslivet til gode, netop i en Situation som den, der foreligger i Dag. Det er derfor, jeg spørger den højtærede Finansminister og den højtærede Handelsminister: Er disse Penge da, i Overensstemmelse med, hvad Finansministeren udtalte her i Folketinget, anvendt til at „bidrage til at fæstne den nuværende lettere Situation paa Pengemarkedet og de deri liggende Muligheder for forøget Aktivitet i Erhvervslivet“?

Det samme Spørgsmaal kan jeg rejse med Hensyn til det Gyldenlaan, der blev optaget nogle Maaneder før af Københavns Kommune, og hvor man maa gaa ud fra, at Situationen ogsaa har ligget saaledes, at den udenlandske Valuta er blevet afleveret i Nationalbanken. Det var et Beløb, der androg 20 Mill. Kr. i dansk Mønt. Det vil altsaa sige, at jeg ønsker en Redegørelse for disse 55 Mill. Kr., hvornaar de er anvendt og hvortil de er anvendt.

Idet jeg gør disse Bemærkninger til den højtærede Handelsminister, vil jeg gerne for at forebygge mulige Misforstaaelser sige, at jeg maa være berettiget til at rette disse Spørgsmaal til ham, idet det i Nationalbanklovens § 7 hedder, at

„den kgl. Bankkommissær fører Forsædet i Repræsentantskabet. Han har Adgang til at deltage i Bestyrelsens Møder og til at begære sig Oplysninger meddelt om Bankens Forhold i det Omfang, han ønsker dette. Afgørelser af særlig vidtrækkende Karakter kan ikke træffes i Bestyrelsesmøde, hvor den kgl. Bankkommissær ikke er til Stede, medmindre denne forud er underrettet om, at Sagen skal behandles paa Mødet.“

Da disse Transaktioner med 55 Mill. Kr. jo næppe kan siges at være af mindre Betydning end „Afgørelser af vidtrækkende Karakter“, gaar jeg ud fra, at den højtærede Handelsminister i sin Egenskab af kongelig Bankkommissær har været med til at træffe de paagældende Dispositioner, eller at han som kongelig Bankkommissær i hvert Fald har Ansvaret derfor.

Den 7. November, da den højtærede Handelsminister fremsatte Valutaforslaget her i Tinget, fremkom han med en Udtalelse, som jeg for mit Vedkommende maa vende mig imod. Den højtærede Minister omtalte den Overførsel, der havde fundet Sted fra den frie til den bundne Liste, og han sagde i den Anledning — med den højtærede Formands Tilladelse et kort Citat —: